

Forslag

til

Lov om ændring af lov om folkeskolen.

(Ændring af reglerne om refusion m. v.).

Fremsat den 14. marts 1969 af *undervisningsministeren*.

§ 1.

I lov om folkeskolen, jfr. lovbekendtgørelse nr. 279 af 8. juli 1966, som ændret ved lov nr. 203 af 31. maj 1968, foretages følgende ændringer:

1. § 3, stk. 1, bliver § 2 a.

2. I § 3 indsættes som nyt stk. 1:

„For elever, der optages i realafdelingen ved private realskoler eller i 8. hovedskoleklasse, 9. klasse eller 10. klasse ved friskoler eller private eksamensberettigede skoler, yder kommunen som bidrag til staten et beløb pr. elev hjemmehørende i kommunen, svarende til 25 pct. af en beregnet gennemsnitsudgift pr. elev til folkeskolens lærerlønninger og 85 pct. af et beregnet gennemsnit af andre udgifter pr. elev i folkeskolen.“

3. § 3, stk. 5, affattes således:

„Stk. 5. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om kommunernes forpligtelser efter stk. 1-4.“

4. Efter § 29 indsættes:

„§ 30. For elever, der optages i realafdelingen ved private realskoler eller i 8. hovedskoleklasse, 9. klasse eller 10. klasse ved friskoler eller private eksamensberettigede skoler, yder Københavns kommune som bidrag til staten et beløb pr. elev hjemmehørende i kommunen, svarende til 25 pct. af en beregnet gennemsnitsudgift pr. elev til

lærerlønninger i folkeskolen uden for København og 85 pct. af et beregnet gennemsnit af andre udgifter pr. elev i folkeskolen uden for København.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om opgørelsen og afregningen af bidraget efter stk. 1.“

5. § 50, stk. 4, 1. pkt., affattes således:

„Amtsrådet kan pålægge en kommune at sørge for befordring efter stk. 2 og 3.“

6. § 50, stk. 5, affattes således:

„Stk. 5. For så vidt en befordringsordning efter stk. 2-4 er godkendt af amtsrådet, bidrager amtskommunen med 75 pct. af udgifterne. Sker befordringen alene af hensyn til børnenes sikkerhed, er det en betingelse for amtsrådets godkendelse, at amtsrådet efter stk. 4 kunne have pålagt kommunen at sørge for befordringen.“

7. § 51, stk. 2, ophæves, og i stedet indsættes:

„Stk. 2. Såfremt enkelte børn fra fjerntliggende og svagt befolkede dele af en kommune ikke med rimelighed kan henvises til bestående skoler i kommunen, må skolekommissionen sørge for, at børnene på anden måde får fyldestgørende undervisning.

Stk. 3. Kan børnene i sådanne tilfælde med rimelighed henvises til en skole i en nabokommune, er denne pligtig at modtage børnene i skolen i det omfang, pladsforholdene tillader det. Hjemstedskommunen betaler herfor en afgift til skolekommunen,

Undervisningsmin. 1. afd. j. nr. 09-09-08-69.

279 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

svarende til dennes gennemsnitlige udgift pr. elev i den pågældende skole. Afgiften fastsættes af amtsrådet.

Stk. 4. Kan børnene ikke henvises til en nabokommunes skole, må skolekommissionen træffe aftale med forældrene om en anden ordning af undervisningen. Når denne ordning er godkendt af amtsrådet, bidrager amtskommunen med 75 pct. af udgifterne.“

3. § 51 a, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* Såfremt børnene kan undervises i skolen, hvis de befordres derhen, påhviler det kommunen at indrette den nødvendige befordring til og fra skole. Når denne ord-

ning er godkendt af amtsrådet, bidrager amtskommunen med 75 pct. af udgifterne.“

9. § 51 a, stk. 5, 2. pkt., affattes således:

„For så vidt undervisningen er godkendt af amtsrådet, for Københavns kommunes vedkommende af skoledirektionen, yder staten tilskud til lærerlønningerne efter de herom gældende regler.“

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. april 1970 og har virkning for udgifter, der vedrører tiden efter den 31. marts 1970.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Ved nærværende lovforslag foreslås indført en udvidet bidragsordning fra kommunerne til staten for elever i realafdelingen ved private realskoler samt i 8.-10. klasse ved friskoler eller ved private realskoler og gymnasieskoler. Endvidere foreslås en ophævelse af statens tilskud til befodringsordningerne i henhold til folkeskolelovens § 50 og § 51 a, stk. 2, samt til særundervisningen i henhold til § 51, stk. 2. Forslagene er et led i den generelle omlægning af byrdefordelingen mellem staten og kommunerne, der søges gennemført fra 1. april 1970. Om baggrunden for denne omlægning henvises til lovforslaget om generelle tilskud til kommunerne.

I. Indførelse af bidrag fra kommunerne til staten for elever på 8.-10. klassetrin i private skoler. (§ 1, nr. 1-4).

Medens staten efter nugældende lovgivning stort set yder samme driftstilskud til kommunale og private skoleafdelinger for 8.-10. skoleår, vil der efter de lovforslag, som nu er forelagt folketinget til behandling, blive betydelig forskel på størrelsen af statstilskuddet til henholdsvis kommunale og private skoler også for disse klassetrins vedkommende. Ifølge det samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af lov om lønninger m. m. til folkeskolens lærere vil statens tilskud til folkeskolen — herunder til realafdelinger og 8.-10. klasser — fra 1. april 1970 således blive nedsat til 60 pct. af udgiften til lærerlønninger, medens statstilskuddet til de private skoler ifølge det den 14. januar 1969 fremsatte forslag til lov om støtte til visse private skoler

fra 1. august 1969 vil udgøre 85 pct. af alle de udgifter, der indgår i tilskudsgrundlaget. Dette omfatter lønningsudgifter til ledere og lærere, bygningsudgifter og øvrige driftsudgifter.

Undervisningsministeriet er imidlertid af den opfattelse, at byrdefordelingen mellem staten og kommunerne for 8.-10. klassetrins vedkommende principielt bør være den samme for kommunale og private skoleformer, og at hjemstedskommunerne derfor bør deltage i driftsudgifterne ved de private skoleformer, således at der for kommunerne ikke vil være større økonomiske fordele forbundet med privat skoledrift. Da der tillige skal betales skolepenge for undervisningen i de nævnte private skoleformer, bliver det kommunale bidrag for eleverne på 8.-10. årgangstrin i disse skoler dog mindre end kommunens udgift ved en tilsvarende kommunal undervisning.

Samme princip er lagt til grund for udgiftsfordelingen mellem staten og kommunerne i det samtidig fremsatte lovforslag om ændring af lov om fordeling af udgifterne til offentlige gymnasieskoler og kursus til højere forberedelseseksamen. Der foreslås her indført en tilsvarende kommunal bidragsordning for elever, der undervises i private gymnasieskoler (gymnasieafdeling og realafdeling) eller på kursus til højere forberedelseseksamen ved en privat gymnasieskole eller et privat seminarium.

Selv om dette princip konsekvent måtte medføre en kommunal bidragsordning også for elever, der undervises i private skoler på 1.-7. klassetrin, har man ikke ment at burde stille forslag herom, bl. a. fordi kommunerne efter folkeskoleloven er forpligtet til at opretholde et selvstændigt skolevæsen

for disse årgange, og man finder ikke, at kommunerne ved opbygningen af deres skolevæsen kan tage hensyn til, om en del af børnene på disse klassetrin måtte søge undervisning i private skoler.

II. Ophævelse af statens tilskud til befordring af skoleelever m. v. (§ 1, nr. 5-9).

I henhold til folkeskolelovens § 50 kan kommunerne sørge for befordring af børn til og fra skole på grund af skolevejens længde eller af trafiksikkerhedsmæssige grunde. Udgifterne ved sådanne befordringsordninger fordeles med 50 pct. til kommunen, 25 pct. til skolefonden og 25 pct. til staten.

I henhold til folkeskolelovens § 51 a, stk. 2, har kommunerne pligt til at etablere befordring til og fra skole af syge og invaliderede børn, såfremt børnene kan undervises på skolen. Til udgifterne ved disse befordringsordninger yder staten og skolefonden samme tilskud som efter § 50. For Københavns kommunes vedkommende refunderer statskassen en fjerdedel af udgifterne.

I henhold til lovens § 51 har kommunerne pligt til at sørge for fyldestgørende undervisning også af børn fra fjerntliggende og svagt befolkede dele af kommunen, som ikke med rimelighed kan henvises til bestående skoler i kommunen eller til skoler i en nabokommune. Til sådanne særlige undervisningsordninger bidrager skolefonden og staten med hver en sjettedel af udgifterne.

Udgifterne ved de i §§ 50, 51 a, stk. 2, og 51, stk. 2, omhandlede ordninger vil i henhold til lovforslaget fremtidig påhvile vedkommende kommune (primærkommune) og amtskommune, således at amtskommunen bidrager med 75 pct. af de af primærkommunen afholdte udgifter. Denne fordeling af udgifterne er fastsat på grundlag af drøftelser i regeringens byrdefordelingsudvalg og efter forhandling med de kommunale organisationer.

Ud over ophævelsen af statstilskuddene indebærer forslaget en tilpasning af bestemmelserne i disse paragraffer til den nye kommunale styrelsesordning, der træder i kraft den 1. april 1970, og hvorved købstæderne inddrages under amtskommunerne. Den som følge heraf nødvendige nyordning af kommunernes skolestyrelse vil bl. a. indebære, at skolefondene overtages af amtskommunerne, og at skoledirektionerne ophæves. De beføjelser med hensyn til godkendelse af befordringsordninger m. v., som efter de gældende regler er tillagt skoledirektionerne, for købstædernes vedkommende undervisningsministeriet, vil overgå til amtsrådene. Der vil senere blive fremsat lovforslag om en nyordning af kommunernes skolestyrelse til afløsning af den gæl-

dende skoletilsynslov. De nye kommunale styrelsesregler vil i øvrigt nødvendiggøre en række yderligere ændringer af folkeskoleloven. Forslag herom vil blive fremsat i folketingsåret 1969-70 med henblik på ændringernes ikrafttrædelse pr. 1. april 1970.

III. Lovforslagets økonomiske konsekvenser.

Indførelsen af den kommunale bidragsordning vil medføre en årlig indtægt for statskassen på omkring 34 mill. kr. Da bidragene vil blive opkrævet et finansår bagud, bliver merindtægten først aktuel i finansåret 1971-72.

Ophævelsen af statstilskuddene til befordring efter § 50 og § 51 a, stk. 2, vil indebære en besparelse for statskassen, som på grundlag af budgetoverslagene for finansårene 1970-71 til 1972-73 kan ansettes til 10-11 mill. kr. årlig. For så vidt angår undervisningen efter § 51, stk. 2, kan besparelsen anslås til 15-20.000 kr. årlig. For begge de nævnte ordninger gælder, at besparelsen i finansåret 1970-71 vil blive af en noget mindre størrelsesorden, idet afregningen af de hidtidige statstilskud sker kvartalsvis bagud.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 1. Den foreslåede ændring er af teknisk, systematisk karakter.

Til nr. 2. Som anført i de almindelige bemærkninger er det hensigten, at staten fremtidig skal bære reelt samme andel af udgifterne ved driften af kommunale og private skolars realafdelinger og 8.-10. klasser, således at den overskydende del af statstilskuddet til de private skoler skal udredes endeligt af hjemstedskommunerne.

Som følge heraf bør det driftstilskud på 85 pct. af tilskudsgrundlaget, som i henhold til lovforslaget om støtte til visse private skoler skal ydes disse, for 8.-10. klassetrins vedkommende fordeles mellem staten og kommunerne, således at staten bærer 60 pct. af udgiften til lønninger til ledere og lærere, medens hjemstedskommunen betaler den resterende del af tilskuddet, d. v. s. 25 pct. af lønningerne og 85 pct. af alle andre udgifter, der indgår i tilskudsgrundlaget.

Frem for at lade hjemstedskommunens bidrag opgøre på grundlag af vedkommende private skoles faktiske udgifter og udbetale til den foretrakkes det at indføre en generel refusionssats og at lade bidraget indbetale til staten. Dette svarer til princippet i lovforslaget om ændring af fordelingsloven, hvorefter hjemstedskommunens bidrag til elever

skolegang i private gymnasieskoler og på private kursus til højere forberedelseseksamen opgøres på grundlag af statens udgift ved den tilsvarende undervisning i statens skoler og indbetales til staten. Da der ikke på 8.-10. klassetrin findes en statsudgift af tilsvarende repræsentativ karakter, foreslås det, at kommunernes egen gennemsnitlige udgift danner udgangspunkt for refusionen. Man opnår herved den fordel, at kommunerne kommer til at yde samme bidrag for alle elever i private skoler, mens bidragene, hvis de beroede på de enkelte private skolers egne udgifter, ville blive af forskellig størrelse. Da de private skoler ikke uden store vanskeligheder kan udskille de udgifter, der er forbundet med skolegang på de heromhandlede klassetrin, fra de samlede driftsudgifter, ville bidraget, hvis det blev opgjort på grundlag af privatskolens driftsregnskab, endvidere blive stærkt påvirket af den enkelte privatskoles udgifter ved eventuelle andre klassetrin, som både kunne være dyrere (gymnasieklasser og klasser til højere forberedelseseksamen) og billigere (1.-7. hovedskoleklasse), hvilket ikke ville være rimeligt over for kommunerne.

Opgørelsen af den kommunale udgift pr. elev, som ifølge forslaget skal lægges til grund for det kommunale bidrag til privat skolegang på 8.-10. klassetrin, vil blive foretaget som en gennemsnitsberegning på grundlag af et udsnit af kommunale skoleregnskaber, såfremt der vil være administrative vanskeligheder forbundet med at udregne en gennemsnitsudgift for samtlige kommuner. Hvis det vil medføre væsentlige forsinkelser at bygge på regnskabsstallene, vil budgettallene eventuelt kunne lægges til grund.

Da en opdeling på klassetrin vil være vanskelig gennemførlig, er det hensigten, at udgifterne til hele folkeskolen skal indgå i beregningen, selv om dette vil betyde en formindskelse af bidraget, idet de øvrige klassetrin i folkeskolen må formodes at være billigere end 8.-10. klassetrin. I beregningen vil ikke indgå udgifter til forrentning og afskrivning af bygninger og inventar, bl. a. fordi disse udgifter er vanskelige at opgøre. Staten medtager heller ikke disse udgifter, når den efter fordelingsloven opgør sit mellemværende med kommunerne, og det vil heller ikke blive tilfældet efter forslaget om ændring af denne lov.

Tilskudsordningen til de af nærværende lovforslag omfattede private skoler vil blive tilrettelagt således, at staten yder dem det fulde statstilskud i henhold til det den 14. januar 1969 fremsatte lovforslag om statsstøtte til visse private skoler. På grundlag af indberetningslister fra de pågældende private skoler over deres elever i 8.-10. klasse og i

realafdelingen afkræver staten derpå elevernes hjemstedskommuner det bidrag, som påhviler dem efter nærværende lovforslag.

Til nr. 3. Den foreslåede ændring indebærer, at undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler også om kommunernes forpligtelse efter den foreslåede § 3, stk. 1 (§ 1, nr. 2), herunder om opgørelsen af bidraget, indbetalingsterminer m. v.

Til nr. 4. Denne ændring vedrører lovens afsnit om folkeskolen i København og svarer for så vidt til de som nr. 2 og 3 foreslåede ændringer. Københavns kommunes bidrag foreslås dog, bl. a. af praktiske grunde opgjort på grundlag af udgifterne ved folkeskolen uden for København.

Til nr. 5. Der henvises til det under de almindelige bemærkninger, afsnit II, anførte om amtsrådets overtagelse af skoledirektionens beføjelser.

Til nr. 6. Der henvises til det under de almindelige bemærkninger, afsnit II, anførte om amtsrådets overtagelse af skoledirektionens beføjelser og om den ændrede udgiftsfordeling.

I henhold til den gældende § 50, stk. 5, er skoledirektionens godkendelse — og dermed kommunens adgang til tilskud — af en af trafikikkerhedsmæssige grunde etableret befordringsordning betinget af, at de trafikale ulemper ikke med rimelighed kan forlanges afhjulpet gennem vejtekniske eller færdselsregulerende foranstaltninger. Baggrunden for denne bestemmelse, der er udformet i forståelse med justitsministeriet og vejdirektoratet, er det forhold, at det i de fleste tilfælde må anses for mest hensigtsmæssigt, at de færdselsmæssige ulemper ved børnenes skolevej i første række afhjælpes ved de nævnte foranstaltninger, idet disse kommer færdslen som helhed til gode, herunder også børnenes almindelige færden på vejene. Denne godkendelsesbetingelse foreslås opretholdt uanset amtskommunens overtagelse af statens hidtidige andel af udgifterne.

Til nr. 7. Der henvises til det under de almindelige bemærkninger, afsnit II, anførte om amtsrådets overtagelse af skoledirektionens beføjelser og om den ændrede udgiftsfordeling.

Opdelingen af § 51, stk. 2, i tre stykker er foretaget af lovt tekniske grunde. Man har samtidig omredigeret bestemmelserne, der hidrører fra 1937, således at de fremtræder i en kortere og ajourført form. Der er ikke herved tilsigtet nogen realitetsændringer.

Til nr. 8. Der henvises til det under de almindelige bemærkninger, afsnit II, anførte om amtsrådets overtagelse af skoledirektionens beføjelser og om den ændrede udgiftsfordeling.

Som en konsekvens af amtskommunernes overtagelse af statens andel af befodringsudgifterne uden for København foreslås det, at statstilskuddet til Københavns kommune også bortfalder.

Til nr. 9. Der henvises til det under de almindelige bemærkninger, afsnit II, anførte om amtsrådets overtagelse af skoledirektionens beføjelser.

For Københavns kommunes vedkommende forudsættes det, at den pågældende sygeundervisning vedblivende skal godkendes af Københavns skoledirektion.

Henvisningen til lærerlønningssloven og loven om statstilskud til Københavns kommunale skolevæsen er foreslået udeladt af lovtekniske grunde.

Bilag.

Lovforslaget sammenholdt med de gældende bestemmelser.

Gældende formulering.

§ 3. Enhver kommune og ethvert skoleforbund, jfr. § 6, skal indrette hovedskoleundervisning for det 8. skoleår, når der i kommunen eller fra skoleforbundets område melder sig mindst 20 elever til undervisningen.

Stk. 2. Kommuner, der ikke alene eller gennem skoleforbund har indrettet 8. hovedskoleklasse, 9. klasse, 10. klasse eller realafdeling, skal afholde udgifterne til undervisning og læremidler for børn, der er hjemmehørende i kommunen, og som følger undervisningen i de pågældende klasser i en anden kommunes (skoleforbunds) skole eller i en friskole eller en privat eksamensberettiget skole.

Stk. 3. En kommunes forpligtelse efter stk. 2 kan opfyldes ved betalingsoverenskomst med en anden kommune (skoleforbund), hvorved der sikres eleverne adgang til optagelse i de pågældende klasser. En tilsvarende overenskomst med en privat skole fritager kommunen for at bære undervisning m. v. i en anden privat skole.

Stk. 4. Kommuner, der ikke alene eller gennem skoleforbund har indrettet 8. hovedskoleklasse, 9. eller 10. klasse, skal afholde udgifterne til undervisning og læremidler for børn, der er hjemmehørende i kommunen, og som gennemgår kursus af mindst 5 måneders varighed på en anerkendt efterskole eller ungdomskostskole.

Forslaget.

§ 2 a. Enhver kommune og ethvert skoleforbund, jfr. § 6, skal indrette hovedskoleundervisning for det 8. skoleår, når der i kommunen eller fra skoleforbundets område melder sig mindst 20 elever til undervisningen.

§ 3. For elever, der optages i realafdelingen ved private realskoler eller i 8. hovedskoleklasse, 9. klasse eller 10. klasse ved friskoler eller private eksamensberettigede skoler, yder kommunen som bidrag til staten et beløb pr. elev hjemmehørende i kommunen, svarende til 25 pct. af en beregnet gennemsnitsudgift pr. elev til folkeskolens lærerlønninger og 85 pct. af et beregnet gennemsnit af andre udgifter pr. elev i folkeskolen.

Stk. 2. (Uændret).

Stk. 3. (Uændret).

Stk. 4. (Uændret).

Gældende formulering.

Stk. 5. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om kommunernes forpligtelser efter stk. 2-4.

Stk. 6. En kommune, der har indrettet 8. hovedskoleklasse, 9. klasse, 10. klasse eller realafdeling, skal i disse klasser i det omfang, pladsforholdene tillader det, modtage elever med hjemsted i kommuner, der ikke alene eller gennem skoleforbund har indrettet tilsvarende undervisning.

§ 30. (Ophævet).

§ 50. En kommune inddeles som regel i skoledistrikter, der kan være større for hovedskolens højere klasser og for realafdelinger end for hovedskolens lavere klasser. Det skal i så henseende tilstræbes, at børnene som regel i de 3 første årgange i hovedskolen ikke får mere end $3\frac{1}{2}$ km til skole og i de følgende årgange ikke mere end 5 km. Skolekommissionen kan med kommunalbestyrelsens samtykke tillade, at børn søger skolen i et andet distrikt end det, hvortil de hører.

Stk. 2. For børn, der har længere skolevej end $3\frac{1}{2}$ km i 1.-3. skoleår og 5 km i 4.-10. skoleår, kan kommunen drage omsorg for befordring til og fra en kommunal skole. For børn, der har kortere skolevej, kan kommunen drage omsorg for sådan befordring, hvis hensynet til børnenes sikkerhed i trafikken gør det særlig påkrævet.

Stk. 3. Kommuner, der ikke alene eller gennem skoleforbund har indrettet 8. hovedskoleklasse, 9. klasse, 10. klasse eller realafdeling, kan, hvis betingelserne i stk. 2 i øvrigt er opfyldt, helt eller delvis afholde

Forslaget.

Stk. 5. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om kommunernes forpligtelser efter stk. 1-4.

Stk. 6. (Uændret).

§ 30. For elever, der optages i realafdelingen ved private realskoler eller i 8. hovedskoleklasse, 9. klasse eller 10. klasse ved friskoler eller private eksamensberettigede skoler, yder Københavns kommune som bidrag til staten et beløb pr. elev hjemmehørende i kommunen, svarende til 25 pct. af en beregnet gennemsnitsudgift pr. elev til lærerlønninger i folkeskolen uden for København og 85 pct. af et beregnet gennemsnit af andre udgifter pr. elev i folkeskolen uden for København.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om opgørelsen og afregningen af bidraget efter stk. 1.

(Stk. 1 uændret).

Stk. 2. (Uændret).

Stk. 3. (Uændret).

Gældende formulering.

udgifterne til befordring til og fra skole af børn, der hører hjemme i kommunen, men følger undervisningen i de pågældende klasser i en anden kommunes (skoleforbunds) skole, i en statsskole, en friskole eller en privat eksamensberettiget skole.

Stk. 4. Skoledirektionen, for købstadkommunernes vedkommende undervisningsministeriet, kan pålægge en kommune at sørge for befordring efter stk. 2 og 3. Hvor pålægget alene er begrundet i hensynet til børnenes sikkerhed, kan det kun gives, hvis de trafikale ulemper ikke med rimelighed kan forlanges afhjulpel gennem vejtekniske eller færdselsregulerende foranstaltninger.

Stk. 5. For så vidt en befordringsordning efter stk. 2-4 er godkendt af skoledirektionen, for købstadkommunernes vedkommende af undervisningsministeriet, bidrager skolefonden med halvdelen af de af kommunen afholdte udgifter. Staten refunderer skolefonden halvdelen af dette tilskud. Sker befordringen alene af hensyn til børnenes sikkerhed, er det en betingelse for skoledirektionens (undervisningsministeriets) godkendelse, at direktionen (ministeriet) efter stk. 4 kunne have pålagt kommunen at sørge for befordringen.

§ 51. Det påhviler kommunen at drage omsorg for, at alle undervisningspligtige børn, hvis forældre ønsker dem indskrevet i folkeskolen, kan få fyldestgørende undervisning.

Stk. 2. Drejer det sig om enkelte børn fra fjerntliggende og svagt befolkede dele af kommunen, hvis forældre ikke har evne til at sørge for deres oplærelse, og børnene ikke med rimelighed kan henvises til bestående skoler i kommunen, må kommunalbestyrelsen drage omsorg for, at børnene på anden måde får fyldestgørende undervisning.

Hvis der i sådanne tilfælde er en skole i en nabokommune, til hvilken børnene med rimelighed kan henvises, er denne kommune pligtig at modtage børnene i skolen, hvis dette kan ske inden for skolens rammer, uden at udvidelse enten med hensyn til lærerkræfter eller lokaler bliver nødvendig. Børnenes hjemstedskommune skal da til skolekommunen betale en afgift, svarende

Forslaget.

Stk. 4. Amdsrådet kan pålægge en kommune at sørge for befordring efter stk. 2 og 3. Hvor pålægget alene er begrundet i hensynet til børnenes sikkerhed, kan det kun gives, hvis de trafikale ulemper ikke med rimelighed kan forlanges afhjulpel gennem vejtekniske eller færdselsregulerende foranstaltninger.

Stk. 5. For så vidt en befordringsordning efter stk. 2-4 er godkendt af amtsrådet, bidrager amtskommunen med 75 pct. af udgifterne. Sker befordringen alene af hensyn til børnenes sikkerhed, er det en betingelse for amtsrådets godkendelse, at amtsrådet efter stk. 4 kunne have pålagt kommunen at sørge for befordringen.

(Stk. 1 uændret).

Stk. 2. Såfremt enkelte børn fra fjerntliggende og svagt befolkede dele af en kommune ikke med rimelighed kan henvises til bestående skoler i kommunen, må skolekommissionen sørge for, at børnene på anden måde får fyldestgørende undervisning.

Stk. 3. Kan børnene i sådanne tilfælde med rimelighed henvises til en skole i en nabokommune, er denne pligtig at modtage børnene i skolen i det omfang, pladsforholdene tillader det. Hjemstedskommunen betaler herfor en afgift til skolekommunen, svarende til dennes gennemsnitlige udgift pr. elev i den pågældende skole. Afgiften fastsættes af amtsrådet.

Gældende formulering.

til skolekommunens gennemsnitlige udgift pr. barn i den pågældende skole; denne afgift fastsættes af skoledirektionen — for så vidt angår købstadkommunerne af undervisningsministeriet.

Kan en sådan ordning ikke træffes, drager kommunen efter forhandling med forældrene omsorg for den fornødne særundervisning for det pågældende barn. Når denne ordning er godkendt af skoledirektionen (undervisningsministeriet), bidrager skolefonden med $\frac{1}{3}$ af de dertil medgående udgifter; af dette beløb refunderer statskassen halvdelen.

§ 51 a. Det påhviler kommunen at drage omsorg for, at der ydes syge og invaliderede børn, hvis forældre ønsker det, herunder også børn, der er ude over den undervisningspligtige alder, undervisning svarende til folkeskolens almindelige undervisning.

Stk. 2. Såfremt børnene kan undervises i skolen, hvis de befordres derhen, påhviler det kommunen at indrette den nødvendige befordring til og fra skole. Når denne ordning er godkendt af skoledirektionen, for købstædernes vedkommende af undervisningsministeriet, bidrager skolefonden med halvdelen af de dertil medgående udgifter; af dette beløb refunderer statskassen halvdelen. For Københavns kommunes vedkommende refunderer statskassen en fjerdedel af udgifterne.

Stk. 3. Såfremt børnene gennem længere tid på grund af smittefare eller af hensyn til deres sundhed eller velfærd ikke kan undervises i skolen, skal der i det omfang, deres helbred tillader det, indrettes undervisning i deres hjem eller på den institution, hvor de har ophold.

Stk. 4. Det påhviler kommunen at indrette den fornødne undervisning på de i kommunen beliggende sygehuse, behandlingshjem og andre institutioner, der modtager børn i skolealderen, medmindre børnene undervises ved børneforsorgens eller særforborgens foranstaltning, eller der på anden måde sørges for fyldestgørende undervisning. Vedkommende institution har pligt til at stille egnede lokaler til rådighed for dette formål. Bestemmelser om denne under-

Forslaget.

Stk. 4. Kan børnene ikke henvises til en nabokommunes skole, må skolekommissionen træffe aftale med forældrene om en anden ordning af undervisningen. Når denne ordning er godkendt af amtsrådet, bidrager amtskommunen med 75 pct. af udgifterne.

(Stk. 1 uændret).

Stk. 2. Såfremt børnene kan undervises i skolen, hvis de befordres derhen, påhviler det kommunen at indrette den nødvendige befordring til og fra skole. Når denne ordning er godkendt af amtsrådet, bidrager amtskommunen med 75 pct. af udgifterne.

Stk. 3. (Uændret).

Stk. 4. (Uændret).

Gældende formulering.

visning optages på kommunens skoleplan og undervisningsplan.

Stk. 5. Udgifterne ved den i stk. 3 og 4 omhandlede undervisning afholdes af kommunen, dog således at udgifterne ved undervisning af børn, der er hjemmehørende i andre kommuner, refunderes af hjemstedskommunen efter nærmere af undervisningsministeren fastsatte regler. For så vidt undervisningen er godkendt af skoledirektionen, for købstædernes vedkommende af undervisningsministeriet, yder statskassen tilskud til lærerlønningerne efter de herom gældende regler, jfr. lærerlønningens § 44 og lov om statstilskud til Københavns kommunale skolevæsen.

Forslaget.

Stk. 5. Udgifterne ved den i stk. 3 og 4 omhandlede undervisning afholdes af kommunen, dog således at udgifterne ved undervisning af børn, der er hjemmehørende i andre kommuner, refunderes af hjemstedskommunen efter nærmere af undervisningsministeren fastsatte regler. For så vidt undervisningen er godkendt af amtsrådet, for Københavns kommunes vedkommende af skoledirektionen, yder staten tilskud til lærerlønningerne efter de herom gældende regler.